

Покидьки / Пузир, Соломинка і Лапоть

Пенькова Катерина

k500@i.ua

0936523882

ДІЙОВІ ОСОБИ:

1. ПЛАСТИКОВА СОЛОМИНКА
2. ПОВІТРЯНА КУЛЬКА, ВОНА Ж ПУЗИР
3. ПРАВИЙ ОКСФОРД, ВІН ЖЕ ЛАПОТЬ
4. ПАН ЧЕРЕПАХА - МОРСЬКИЙ ПЛАЗУН, МУДРИЙ, ЗА ЙОГО СЛОВАМИ, СТАРЦЮГА
5. ПАЦЮК - ДРІБНИЙ ГРИЗУН, ШАНУВАЛЬНИК ОРГАНІЧНИХ ПРОДУКТІВ
6. СЕРЖАНТ ВНУТРІШНЬОЇ СЛУЖБИ СОВКОВА (ЛОПАТА) - НАГЛЯДАЧ НА СМІТТЄЗВАЛИЩІ
7. СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК - ВАТАЖОК СОЛОМИНСЬКИХ ПІРАТІВ
8. ПЕРШИЙ ПІРАТ
9. ДРУГИЙ ПІРАТ
10. НАТОВП СОЛОМИНСЬКИХ ПІРАТІВ У ВЕЛИКІЙ СМІТТЄВІЙ ПЛЯМІ
11. ВЧЕНИЙ

1.

Міське сміттєзвалище. До залізного баку входить Сержант Совкова і заводить Кульку і Правий Оксфорд. Соломинка лежить на койці.

СЕРЖАНТ СОВКОВА. Засуджувана - піднятись!

Соломинка неохоче встає. Сержант Совкова пристібає кайданками ноги всім трьом між собою.

СОЛОМИНКА. Я щось не зрозуміла. Це ж одиначка!

СЕРЖАНТ СОВКОВА. Вибач, принцесо, сміття стає більше.

СОЛОМИНКА. То в чому питання - є загальний загін?

СЕРЖАНТ СОВКОВА. Наступного разу начальник Сміттєзвалища запитає твою думку.

СОЛОМИНКА. Хоча б не пристібай мене до цих.

СЕРЖАНТ СОВКОВА. Таке розпорядження. Кулька - літає, а цей франтуватий - напрошується на прочухан.

СОЛОМИНКА. От, лайно!

СЕРЖАНТ СОВКОВА. Засуджувані: Соломинка, Кулька і Правий Оксфорд, відійти від кришки баку! *Зачиняє.*

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Не має такого слова. Є лише засуджені. А не було ні суду, ні слідства.

СЕРЖАНТ СОВКОВА. Розумник, так? Ви - сміття, а отже достатньо того, що вас засуджує суспільство. Відійти від кришки баку, засуджувані! *Збирається іти.*

КУЛЬКА. *Говорить екзальтованим, піднесеним голоском.* Пані Лопато... Хі-хі...

СЕРЖАНТ СОВКОВА. Сержант внутрішньої служби Совкова.

КУЛЬКА. Хі-хі. Пробачте, пані Лопато сержант Совкова, мені треба до вбиральні... *Пошепки*. В мене газ.

СОЛОМИНКА. Це що жарт? Забери їх у лазарет.

СЕРЖАНТ СОВКОВА. Сортир в кутку баку.

КУЛЬКА. Хо-хо-хо. *Пошепки до Лопати*. Мені здається, серед нас, щонайменше, один хлопчик.

СЕРЖАНТ СОВКОВА. А ти смішна.

КУЛЬКА. Це все газ.

СОЛОМИНКА. Пропан-бутан?

КУЛЬКА. Якийсь летючий. Сподіваюсь, гелій. Еее... *пауза*... я через цей газ не дуже адекватно сприймаю чужі емоції. Можна вважати, що ми домовились?

СЕРЖАНТ ЛОПАТА. *Б'є кийком по решітці*. Слухайте сюди, відходи: радійте, що ви не в загальному загоні. Там тонни покидьків одне на другому. І гадять просто на голови тим, що знизу. Вгадай своє місце в цій ієрархії, новоприбула...

КУЛЬКА. Але...

СЕРЖАНТ СОВКОВА. Ласкаво просимо на сміттєзвалище.

Іде.

2.

КУЛЬКА. *Сідає на койку Соломинки*. А це нормально, що вона називає нас відходами?

СОЛОМИНКА. Іще раз сядеш на мою койку і я скручу із тебе слонятко.

Кулька різко встає.

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Це несправедливо, це так безсоромно несправедливо.

Мені тут не місце! *Звертається до охоронців*. Чуєте, ви! Ви всі!.. Мені тут не місце! Я задихаюсь! Я втрачаю свідомість!

СОЛОМИНКА. Ой, припини, симулянт. Ми всі тут несправедливо - це система утилізації. Міністерство всієї фігні, департамент назіданій.

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Не підходь до мене. Ти - небезпечна! І тебе не переробиш!

Через таких злочинців, як ти, страждають такі ексклюзивні, якісні речі, як я.

СОЛОМИНКА. Ти ж, навіть, не знаєш, що я зробила.

ПРАВИЙ ОКСФОРД. І знати не хочу.

СОЛОМИНКА. А Совкова не жартувала - ти таки напрошуєшся.

КУЛЬКА. Якось я не звикла пускати газ при сторонніх. Ніхто не знає, ми тут надовго?

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Ти що, реально не розумієш?

КУЛЬКА. Вибачте... Кажуть, що я - хі-хі, в ейфорії. То, як думаєте: дві - три години?

СОЛОМИНКА. А-га-га-га.

КУЛЬКА. Хай, навіть, чотири - можу потерпіти.

ПРАВІЙ ОКСФОРД. Довічно.

КУЛЬКА. Як? Пробач, мені здалося, ти сказав довічно.

ПРАВІЙ ОКСФОРД. Тобі не здалось. Я так і сказав.

КУЛЬКА. Довічно?... До... Вічно... до... вічно... до... вічно...

СОЛОМИНКА. *Плескає в долоні. До Правого Оксфорда.* Молодець, Лапоть, ти її зламав.

КУЛЬКА. Ха-ха-ха... Хіба Ви не чуєте, як це звучить? Вічно але до... Це, ніби, не зовсім вічно. Це, як за одну маленьку мить до настання вічності. Ха-ха-ха! Чи це означає, що разом із ув'язненням вони дарують нам вічне життя? І ще одну малеееньку, невеличку мить. А, може, ця одненька, маленька мить буде як ціле велике життя? Ну, в порівнянні із вічністю...

СОЛОМИНКА. Слухай, сюди, Пузир... Я тобі поясню.

КУЛЬКА. Ой, я була б вельми вдячна. Тільки я - Кулька, ну, знаєте, повітряна кулька. Така собі Кулька-повітрулька.

СОЛОМИНКА. *Хапає Кульку за шию.*

КУЛЬКА видає характерний звук спускання повітря.

СОЛОМИНКА. Довічно означає - на все життя, ясно? І, повір: моє буде довшим.

КУЛЬКА. Хе-хе... У Вашій родині були довгожителки?

СОЛОМИНКА. Ні, не було. *пауза.* Є. Моя пра-пра-пра-пра-пра-пра-пра-бабця досі служить в парнику підпоркою для срачків-помідорок. Робота - лайно.

КУЛЬКА. Співчуваю Вашій бабці.

СОЛОМИНКА. Не варто - їй подобається. Відчуває, що життя сповнене сенсом. Ну, і какахами, з якого воно проростає.

КУЛЬКА. А що таке сенс?

СОЛОМИНКА. *Дає потиличник Кульці.* Твій ліміт на дурні питання вичерпано.

КУЛЬКА. Ай, можна було просто сказати - не знаю.

ПРАВІЙ ОКСФОРД. Сенс - це, як гелій, тільки без метеоризму і решти побічок.

КУЛЬКА. Шо серйозно? І таке буває?

СОЛОМИНКА. Ні, не буває. Бабині казки, старечий маразм.

ПРАВІЙ ОКСФОРД. У мене було.

КУЛЬКА. Розкажи!

СОЛОМИНКА. Егей! Це якась додаткова кара: слухати вас - двох йолопів?

ПРАВІЙ ОКСФОРД. Я - Оксфорд. Правий оксфорд, якщо бути точним.

СОЛОМИНКА. Ну, почалось.

ПРАВІЙ ОКСФОРД. Охайного 42 розміру. Класичне чоловіче взуття.

СОЛОМИНКА. І як тебе-сноба занесло на смітник?

ПРАВІЙ ОКСФОРД. Фатальна випадковість. Мені тут не місце.

КУЛЬКА. Звісно! Ти ж геть новенький! Як це можливо? *Видає різкий звук.*

Вибачте, газ.

СОЛОМИНКА. Оце пощастило!

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Суспільство споживання. Стояли на полиці - нікуди не ходили, а в якийсь момент - вийшли з моди.

КУЛЬКА. І одразу на смітник?

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Ні. Потрапили на секонд хенд. А там цей сморід...

СОЛОМИНКА. Сноб!

КУЛЬКА. Не обзивайся!

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Лівому було байдуже. Аби приносити користь. А я не міг через себе переступити. У мене алергія на бідність. Ці шкарпетки з синтетики...

СОЛОМИНКА. Насолоджуйся, Лапоть. Сподіваюсь, тут пахне краще.

Вкладається спати.

3.

Ніч. Соломинка спить на койці. Кулька та Правий Оксфорд - на підлозі. Кулька голосно хропе. З'являється дірка в стіні, з якої визирає морда Пацюка.

ПАЦЮК. Гей! Соломинко! Агов.

СОЛОМИНКА. Пацюк?

ПАЦЮК. Часу мало. Ваша Совкова копає, як екскаватор. Не хочеться получить лопатою по спині.

СОЛОМИНКА. Ти запізнився на три доби!

КУЛЬКА. *Голосно зхрапує.*

ПАЦЮК. Це що таке?

СОЛОМИНКА. Не з'їжджай з теми.

ПАЦЮК. Я взагалі-то одразу з корабля.

СОЛОМИНКА. Брехло! Смердиш, як пріла картоплина.

ПАЦЮК. *Обнюхує себе.* Будемо говорити, чи ти все-таки полізеш? Я тут життям ризикував через цей підкоп.

СОЛОМИНКА. Ти запізнився. *Показує кайданки.*

ПАЦЮК. От халепа.

СОЛОМИНКА. Можеш перегризти?

ПАЦЮК. Жартуєш? Це з алюмінієвих банок... Ну, вибачай. Ти ж знаєш, я б поміг., якби міг.

СОЛОМИНКА. Угу...

ПАЦЮК. Я тоді, мабуть, піду.

СОЛОМИНКА. Іди.

ПАЦЮК. Соломинко.

СОЛОМИНКА. Що?

ПАЦЮК. Мені шкода.

СОЛОМИНКА. Угу. Все норм. Це моє життя. Моє нікчемне, одноразове життя. Я звикла. Зі мною завжди так. Я весь час наче бачу світло в кінці тунелю... і десь там зірка моєї нікчемної долі усміхається від одного полюса до іншого, а Синій птах радо топче галявину чотирилистої конюшини золотими підковами і шепоче: тягнись, тягнись, вхопи мене за хвоста. Здається ось воно... Я от-от виберусь... і тут же нова порція лайна накриває з головою. Все норм. Я ж пластикова соломинка. Одноразова пластикова соломинка. Мене використали і викинули. І я тусуюсь від одного смітника до іншого - мене не переробиш.

Пацюк зникає в стіні. Соломинка схлипує.

ПАЦЮК. Соломинко!

СОЛОМИНКА. Що?

ПАЦЮК. Ледь не забув: за два тижні посвята у Соломинські пірати. Тебе запрошено. *Передає мітку - кришку від Кока-Коли зі знаком Соломинських піратів.*

СОЛОМИНКА. Ти знущаєшся?! Ні, серйозно! Чого ж тепер?! А? Ну, чому зараз? Бог сміття і пластику - ти знаєш хто ти? Ти... Ти... Ти садист! Ну, і рукожоп. Як можна створити когось на один раз і прирікти на вічні страждання? Ну, як так? Збувається мрія будь-якого одноразового посуду, а я сиджу в баку на Сміттєзвалищі, припнута до сноба і смердючки!

ПАЦЮК. Порадиш собі якось. Ти розумна дівчинка!

СОЛОМИНКА. Фу. Де ти знайшов цю гнилу картоплю?

ПАЦЮК. Вибачай принцесо. І пам'ятай: посвята за два тижні у великій сміттєвій плямі!

Пацюк зникає.

4.

Ранок. Соломинка стоїть опершись на стіну, прикриваючи діру, яку прогриз Пацюк. Кулька та Правий Оксфорд сплять. З'являється Сержант Совкова. Стає перед решіткою. Дринькає по ній кийком.

СЕРЖАНТ СОВКОВА. Відходи, підйом!

Кулька і Правий Оксфорд розгублено підіймаються.

СЕРЖАНТ СОВКОВА. До СОЛОМИНКИ. Я хочу знати: чий друг вночі рив підкопи під Сміттєзвалищем? А?

СОЛОМИНКА. Без поняття.

СЕРЖАНТ СОВКОВА. Не бреш мені! Ти ж знаєш, що я можу, і без того, огидне життя перетворити на справжнє пекло!

СОЛОМИНКА. Поважаю Ваші методи, сержанте.

СЕРЖАНТ СОВКОВА. Знущаєшся?

СОЛОМИНКА. В жодному разі. Просто підтримую розмову.

СЕРЖАНТ СОВКОВА. Тобто ти хочеш сказати, що ти нічого не знаєш про злодюгу, який вчора пробрався на територію Сміттєзвалища, не давав мені спати всю ніч і зжер ціле відро органічних ув'язнених?

СОЛОМИНКА. *Сміється.* Ціле відро, серйозно?

СЕРЖАНТ СОВКОВА. Мовчать!!! Відповідай на питання!

СОЛОМИНКА. Я без поняття.

СЕРЖАНТ СОВКОВА. *Дринькає по решітці.* Не біси мене, покидьку! Я ж можу увійти і запитати по-іншому!

СОЛОМИНКА. Ласкаво просимо. *Відступає під стіни, демонструючи дірку.*

СЕРЖАНТ СОВКОВА. Що???

СОЛОМИНКА. Ой, хто ж це зробив?

СЕРЖАНТ СОВКОВА. Зараз я тобі покажу...

СЕРЖАНТ СОВКОВА різко відчиняє ґрати і забігає до баку. В цей момент Соломинка тягне за шнурочок Кульки, випускаючи повітря.

КУЛЬКА. Ой-ой, що відбувається?

СЕРЖАНТ СОВКОВА. Стояти! Стрілятиму!

Всіх трьох ув'язнених мотиляє по баку. СЕРЖАНТ СОВКОВА стріляє, але не може влучити.

КУЛЬКА. Я тут ні до чого! Зупиніть мене хтось.

СЕРЖАНТ СОВКОВА. Ах, ви ж покидьки! Довбані відходи!

КУЛЬКА і ПРАВИЙ ОКСФОРД. А-а-а-а!

СОЛОМИНКА. *Сміється.*

Врешті всі троє в'язнів вилітають через двері, як на реактивній тязі.

СОЛОМИНКА. А-ха-ха-ха. Бувайте, Лузери!!!

СЕРЖАНТ СОВКОВА. Щоб тебе перекосило, одноразова!

СОЛОМИНКА. Не сумуй, Совкова! Я писатиму!!!

5.

Пан черепаха лежить у каструлі, як в джакузі. Це кухня якогось ресторану на теплоході.

ПАН ЧЕРЕПАХА. Якщо вже судилося прожити сто двадцять років і померти в каструлі супу, сподіваюсь він хоча б буде смачним. *Бере лапою сіль/перець, що стоять поруч. За тебе суп! Цокається сільничкою і перемичкою, насипає в каструлю.*

Дивись! Не підведи мене!

Відповідає за суп.

- Ооо! Не переживай старий Черепахо! Тебе запам'ятають! Я про це подбаю!
- Точно?

- А як же? Пам'ять про тебе житиме довго-довго. Години дві точно. А якщо вийде добре, можна сподіватись на абзац у кулінарній книзі і ранкову передачу для домогосподарок.
- Благослови, Господи, цей суп розпачу. Ми молимося про те, щоб він не розстроїв комусь шлунок і плани на вечір. Амінь.

У вікно з криком влітають Кулька, Соломинка і Правий Оксфорд.

6.

КУЛЬКА. *Значно худіша.* За що? За що ти так зі мною?

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Злодійка!

КУЛЬКА. Що я тобі зробила?

СОЛОМИНКА. У чому проблема? Тебе - позбавила газів, а тебе (*До ОКСФОРДА*) - дурної компанії. Ех ви... Та будь-хто на вашому місці бодай би подякував!

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Спасибі! Егоїстка! Робиш лише те, що потрібно тобі!

КУЛЬКА. Ууууу (*Плаче*)

СОЛОМИНКА. А що потрібно вам? А?.. А?... Точно! Вибачте, що не лишила вас на брудній підлозі серед купи іншого лайна!

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Найбільше я хочу позбавитись кайданок і злодійки, до якої ними припнуто.

ПАН ЧЕРЕПАХА. Шановні! Будь ласка, не підіймайте порохи в покою. Майте повагу до місця, де розчиняється в супі нікому не відомий старий Черепаха.

КУЛЬКА, ПРАВИЙ ОКСФОРД, СОЛОМИНКА. Ааааааа!!!

ПАН ЧЕРЕПАХА. Ой, не кричіть... Таку хорошу смерть зіпсували.

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Це що таке?

СОЛОМИНКА. Якась говоряща їжа.

ПАН ЧЕРЕПАХА. Формально ні. Якщо бути точним, то до моменту закипання, я все ще пан Черепаха. І, до речі, в одного старого Черепахи десь вдома завалились ножиці по металу.

КУЛЬКА. Та ладно!

СОЛОМИНКА. Хто носить із собою ножиці по металу?

ПАН ЧЕРЕПАХА. Той, хто прожив достатньо, аби бути готовим до всього. Ну, майже до всього (*демонструє*): гречка, мариновані огірки, дідова куфайка...

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Добре-добре, будь ласка, не продовжуй.

СОЛОМИНКА. Ножиці покажи!

ПАН ЧЕРЕПАХА. Дістанете мене з каструлі - покажу.

ПРАВИЙ ОКСФОРД. І як ми це зробимо?

СОЛОМИНКА. А що як він бреше?

ПАН ЧЕРЕПАХА. Думайте швидше, бо, стає гаряче.

КУЛЬКА. Що ж робити? Що ж робити? Якби я була розумна, сказала б що слід перевернути каструлю.

ПАН ЧЕРЕПАХА. Геніально, Пузир!

КУЛЬКА. Я Кулька!

СОЛОМИНКА. А що як він збрехав?

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Я готовий ризикнути, якщо є хоч найменший шанс більше тебе не бачити.

СОЛОМИНКА. Бе-бе-бе... І як нам перевернути баняк, що вдсятеро важчий за нас?

КУЛЬКА. Якби я була розумна, сказала б що треба облаштувати важіль.

ПАН ЧЕРЕПАХА. Дівчино, а ти робиш успіхи просто на очах.

КУЛЬКА. Дякую.

СОЛОМИНКА. Тут було б доречно подякувати мені. Газ робив тебе недалекою, без образ.

КУЛЬКА. Хі-хі... Це дивно: літала далеко, а була недалекою.

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Досить базікати. Поможіть. *Підтягую велику розливну ложку. Підсовують її під каструлю, і кладуть щось в якості опори.*

ПРАВИЙ ОКСФОРД. *Збирається рахувати до трьох.* Раз, два...

СОЛОМИНКА. *Говорить із ним одночасно.* Три-чотири.

КУЛЬКА. Я не можу сприймати дві протилежні команди одночасно. У мене від цього мозок закипає.

ПАН ЧЕРЕПАХА. Ой, підбирай, будь ласка, інші метафори, де нічого не кипить.

СОЛОМИНКА. Не може там нічого кипіти, бо мозку там не має.

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Яка ж ти огидно-жорстока.

ПАН ЧЕРЕПАХА. Я б радив поспішити, якщо ніхто з присутніх не хоче черепахового супу.

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Гаразд, давай по-твоєму.

СОЛОМИНКА. Перше логічне рішення. Всі разом на три-чотири. Так і... три-чотири. І ще раз. Три-чотири...

Натискають на важіль, але нічого не відбувається. Жодних рухів.

СОЛОМИНКА. Добре. Спробуємо на раз, два, три. І... раз, два, три... І ще раз. Раз, два, три.

Оххх.

КУЛЬКА. Це безнадійно.

СОЛОМИНКА. Пузир має рацію - ходімо.

ПАН ЧЕРЕПАХА. Чекайте, ви що отак підете?

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Не ображайся, ми спробували.

ПАН ЧЕРЕПАХА. Серйозно?

СОЛОМИНКА. Так. Ми зробили важіль, але ця фігня не працює.

КУЛЬКА. Я і так вже здулась, а від навантаження взагалі можу луснути.

ПРАВИЙ ОКСФОРД. А я забруднив носочок.

ПАН ЧЕРЕПАХА. Але ж так не можна.

СОЛОМИНКА. Чому?

ПАН ЧЕРЕПАХА. Хіба не очевидно? - я помру.

СОЛОМИНКА. Ну, так. Ти смертний...

ПРАВИЙ ОКСФОРД. І, крім того, старий...

КУЛЬКА. І збирався померти.

ПАН ЧЕРЕПАХА. Так, збирався. Але з'явилися ви і дали надію.

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Ну, вибачте, ми не хотіли.

ПАН ЧЕРЕПАХА. І ви дасте мені померти?

СОЛОМИНКА. Не будемо заважати.

ПАН ЧЕРЕПАХА. Шукайте інший спосіб, йолопи!!! *Ідуть.* Куди ж ви? Ну, і добре. Ідіть, ідіть і не вертайтеся. Я і так збирався померти. Якби хтось не звалився на голову і не завадив - спокійно і мирно прийняв би смерть. *Перевертається і залазить у панцир, виливши при цьому трохи води.*

КУЛЬКА. Точно! Треба вичерпати воду!

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Не має часу. Поки ми її будемо носити в чайних ложках - вода закипить.

ПАН ЧЕРЕПАХА. *Гучно винирює з води.* Евріка!!! Знайшов книжку з фізики! Ось. *Читає:*

“Візьміть дві ємкості, розставте на різній висоті. Вам також знадобиться вигнута гумова або скляна трубка. Наповніть її всю водою і занурте у верхню і нижню ємкості. Відкрита з обох сторін зігнута трубка називається сифоном. Рідина з верхньої ємкості, відчуваючи атмосферний тиск і підкоряючись цій силі, переллється в нижню ємкість”.

СОЛОМИНКА. І де ми візьмемо сифон?

Всі дивляться на Соломинку.

СОЛОМИНКА. Еее. Ні-ні-ні! Навіть, не думайте про це! І слово ж яке противне - сифон!

Правий Оксфорд, Кулька і Черпаха прохально дивляться на Соломинку.

СОЛОМИНКА. Ні-ні-ні!

КУЛЬКА. Це єдиний шанс! Ти ж можеш зробити добру справу! Ти можеш врятувати ціле життя!

СОЛОМИНКА. Та, йоксіль... Ну, добре. Але майте на увазі - я це роблю лише, щоб отримати ножиці. Я серйозно. Не списуйте це на співчуття - у мене його не має.

7.

ЗТМ, або куліса закриває персонажів. На сцені з'являється Вчений із двома прозорими ємкостями із кольоровою рідиною і трубкою. Робить стандартний дослід з фізики. Імпровізація. Можна запросити на сцену помічників із залу.

ВЧЕНИЙ. Ну, ви ж розумієте, наскільки це неприємно і принизливо для Соломинки, а тому ми принципово на це дивитись не будемо.

Але, ми можемо відтворити весь експеримент без її участі. Ось це припустимо кастрюля із паном Черепахою, що стоїть на плиті і ось-ось закипить. А це пуста кастрюля. Її ми поставимо нижче, наприклад, на столі. Ось це наша гофрована соломинка. Наповнюємо її водою. Опускаємо в обидві ємкості одночасно...

Вуаля! Мій дід так бензин крав у сусіда з його Запорожця. Дорослі мають пам'ятати. А ще самогонку гнав. Такий корисний дослід.

Дякую всім, гарного перегляду. Ставте лайк і підпишіться на мій канал! Все, все іду.

8.

Мокра і зла Соломинка сидить на підлозі. З перевернутої на бік кастрюлі повільно і незграбно вилізає Пан Черепаха.

ПАН ЧЕРЕПАХА. Красно вам дякую, друзі мої. Ви - чудові! Такі чуйні до чужої біди... Такі доброзичливі!

СОЛОМИНКА. Не тринди - давай, що обіцяв.

ПРАВІЙ ОКСФОРД. Невже, ми розійдемося нарешті?

ПАН ЧЕРЕПАХА. О, так, так. Зараз подивлюсь. *Зникає у панцирі.*

Незручна пауза.

КУЛЬКА. Соломинко, мені шкода, якщо тобі це було неприємною. Але ти зробила дійсно добру справу. Думаю, твоя бабця пишалася б тобою.

СОЛОМИНКА. От тільки не треба. Прибережи соплі на інший випадок.

ПРАВІЙ ОКСФОРД. Що? Не подобається, коли тебе використовують?

СОЛОМИНКА. Що ти знаєш? Що ти знаєш про використання? Ти - стиляга із білою подошвою! Тебе ніхто не надівав, навіть.

Пан Черепаха тим часом, не вилазячи з панциря, потроху підштовхує його до елюмінатора.

СОЛОМИНКА. Ти не знаєш, що таке марно сподіватись! Ти поняття не маєш, що таке бути маленькою наївною Соломинкою у білому стаканчику, із білою парасолькою. Серце стискається, завмирає і ти летиш, летиш у цю найкращу, найважливішу мить свого життя. Бо всі, всі тобі казали, що це вона! І мамуся, і бабуся, і красива тітонька з телевізора, і всі дитячі книжки! І всі, зараза, брехали.

КУЛЬКА помічає, що панцир Пана Черепахи рухається.

КУЛЬКА. Еее. Соломинко!

Соломинка її не помічає.

СОЛОМИНКА. Бо всі книжки говорять лише про цю мить, і мовчать про те, що далі.

КУЛЬКА. Соломинко!

СОЛОМИНКА. А далі ніщо! Суцільне, нікому не потрібне ніщо! Абсолютна, тотальна несправедливість. Тебе використовують і викидають!

ПРАВИЙ ОКСФОРД. А ти думаєш краще, коли тебе, навіть, не використовують і викидають?

КУЛЬКА. Соломинко!

СОЛОМИНКА і ПРАВИЙ ОКСФОРД. *Разом.* Що???

КУЛЬКА. Черепаха тікає!!!

СОЛОМИНКА. А ну стій!

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Ах, ти ж, брехун!

СОЛОМИНКА. Тримайте його!

КУЛЬКА. Я зайду справа.

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Оточуй!

ПАН ЧЕРЕПАХА. *Виповзає захекавшись.* Діти мої! *І божественне світло падає з елюмінатора на панцир старого мудрого Черепахи.* Ми всі божі створіння. Як там? Любіть ближнього свого, помагайте одне одному! Хто без гріха - хай першим кине в мене камене... Ну, це не обов'язково. Коротше, поки я був у панцирі, божественне провидіння зійшло на мене: вам не можна розходитись! Це ваше випробування, урок якщо хочете - вам слід пройти через це разом: навчитись любити, розуміти, прощати і берегти одне одного! Як тільки ви зробите це, кайданки падуть самі собою перед обличчям справедливості, честі і гідності!

СОЛОМИНКА. Що?

ПАН ЧЕРЕПАХА. Повторити?

КУЛЬКА. *Зачаровано.* Так гарно. Він як пророк із Біблії або джин з лампи!

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Або, як Черепаха з панциря.

СОЛОМИНКА. А ну пустіть я сама його придушу! *Божественне світло зникає.*

Голими руками! Де ножиці?

КУЛЬКА. Облиш, Соломинко?

СОЛОМИНКА. Де ножиці я тебе питаю?

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Та заспокойся!

ПАН ЧЕРЕПАХА. У мене їх не має. Вони вдома!

СОЛОМИНКА. Що ти верзеш? У тебе дім із собою! Тримайте міцно, поки я його душу.

ПАН ЧЕРЕПАХА. Мій дім там, там... де я народився - у Тихому океані.

СОЛОМИНКА. Ще трішки, ще трішки... Як ти сказав? У якому океані?

ПАН ЧЕРЕПАХА. У Тихому.

СОЛОМИНКА. *Тихо, Черепасі.* Ой, як же тобі зараз пощастило, старий!

ПАН ЧЕРЕПАХА. Як тільки Ви допоможете старому Черепасі потрапити додому - кайданки падуть!

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Та пішли знайдемо ножиці ще десь - це ж інший кінець світу.

СОЛОМИНКА. Ти чув, що сказав мудрий Черепаха про випробування?

КУЛЬКА. Тааак! Ти теж це відчула? Це знак! Ми не випадково опинились на тому сміттєзвалищі. Подумайте: нас могли прикути до кого-завгодно, але ж ні - ось ми троє. А потім вітром занесло сюди. Це ж один шанс на мільйон! Ми могли залетіти куди-завгодно. Але чомусь прилетіли саме сюди, до цього мудрого Черепахи, на якого зійшло боже провидіння.

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Та це брєд.

СОЛОМИНКА. *Дає підсрачника Черепасі. А ну повтори.*

ПАН ЧЕРЕПАХА. *Знову з'являється божественне світло.*

Діти мої! Ми всі божі створіння...

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Ну, все, все. Заткніть його. Я в це не вірю.

СОЛОМИНКА. У тебе, Лапоть, є інші плани на решту нікчемного життя? Чи ти сподіваєшся знайти одноногого господаря? Так я тебе розстрою - ти тиснеш. І на одній нозі це буде вдвічі помітніше.

ПАН ЧЕРЕПАХА. А ти умієш переконувати.

ПРАВИЙ ОКСФОРД. І по-твоєму я маю після такого тебе послухати?

ПАН ЧЕРЕПАХА. Пропоную вирішити це питання радикально, бо, здається, чую кроки повара.

Скручують Правий Оксфорд

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Ви що таке надумали? ааааа. му-му-му.

Зникають в ілюмінаторі.

9.

Сторіз з Фейсбуку чи Інстаграму. Все у швидкому темпі і під веселу музику, як заставка то ситкому "Друзі" (звісно, фотографії можуть бути які-завгодно за задумом режисера. Це може бути комікс або персонажі можуть самі зображувати їх. Пишу лише для прикладу).

- 1. День. Черепаха, Соломинка, Кулька і зв'язаний Правий Оксфорд стрибають у воду.*
- 2. Ніч. Правий Оксфорд, стоячи на Черепасі, що пливе у воді, експресивно свариться із Кулькою та Соломинкою.*
- 3. День. Правий Оксфорд пливе за Черепахою, як на водних лижах, Соломинка і Кулька загоряють.*
- 4. Ніч. Іде дощ. Всі троє сидять під однією парасолькою, притулившись одне до одного і накривають голову Черепахи.*
- 5. День. Фото біля пірамід.*

6. Ніч. Всі сплять, обійнявшись. Черепаха пливе на спині і милується героями.
7. День. Всі четверо веселяться у фонтані кита, плескаються, плюються водою.
8. Ніч. Світяться зорі і світлячки. Розповідають історії.
9. День. Фото біля статуї Христа у Бразилії.
10. День. Фото на острові Пасхи.
11. День. Соломинка, Кулька і Оксфорд танцюють. Черепаха пливе на спині і теж весело проводить час.

10.

Кулька, соломинка і Оксфорд Пливуть на Черепасі. Світло, сонячно, гарно.

КУЛЬКА. Можливо, я помиляюсь, але, здається, я починаю відчувати сенс. Так лоскотно в середині, так тепло і так... щасливо.

СОЛОМИНКА. Кулько, ти впевнена? Мамка казала, що то хробаки від немитих рук.

ВСІ. Сміються.

ПРАВІЙ ОКСФОРД. А я відчуваю, що я не одинак. Так дивно після стількох років. Дякую, вам, дівчата. *Обіймає Кульку і Соломинку.* Ви такі мені близькі і рідні стали.

СОЛОМИНКА. Ну, все, все. Зараз розплачусь.

ПРАВІЙ ОКСФОРД. І тобі, Черепахо, за твою мудрість.

ПАН ЧЕРЕПАХА. Та скільки завгодно.

ПРАВІЙ ОКСФОРД. Здається, Твоє боже провидіння мало рацію, і нам дійсно потрібне було випробування.

ПАН ЧЕРЕПАХА. Ой, ну все - це неможливо. Маю Вам зізнатись - я збрехав.

СОЛОМИНКА. Та що ти кажеш?

ПРАВІЙ ОКСФОРД. А то ми не здогадувались!

КУЛЬКА. Як збрехав? Не було божого провидіння???

СОЛОМИНКА. Ні-ні-ні, Кулько. Було. Він пожартував. Правда?

ПАН ЧЕРЕПАХА. Ага.

СОЛОМИНКА. Все було! Диво, провидіння, джин, Зубна фея...

КУЛЬКА. Фуууух. І не смійте мене так лякати!

Тим часом небо стає темнішим, а навколо все більше і більше сміття.

ПРАВІЙ ОКСФОРД. Пропоную йому помститись!

КУЛЬКА. Лоскотульки!

КУЛЬКА, СОЛОМИНКА і ОКСФОРД лоскочуть ПАНА ЧЕРЕПАХУ.

ПАН ЧЕРЕПАХА. Ой, ні! Ой, ні, будь ласка.

СОЛОМИНКА. Проси пощади.

ПАН ЧЕРЕПАХА. Зараз буде вам пощада, як скину за борт!

Всі сміються.

11.

Велика сміттєва пляма.

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК виступає перед натовпом. КУЛЬКА, СОЛОМИНКА і ОКСФОРД на ЧЕРЕПАСІ впливають у натовп із попередньої сцени (натовпом можуть бути Перший і Другий Пірати та глядачі).

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. Я - Соломинка на тротуарі, одна із тих десятків, що кожна людина викидає на день. Я та соломинка, через яку нескінченно жлухтять коктейлі, каву, соки і лимонади. Я - одноразова соломинка, яка, навіть, не впливає на смак напою. Я - стаканчик у кав'ярні і пакет із продуктами. Я - купа пляшок, лишених у лісі після шашлику. Я - мішок непосортованого сміття з вашої кухні, який кинуть за містом на сміттєзвалищі на сотні років. Я - всі ображені, роздавлені і непомітні. Я - всі лишені напризволяще, які повстають і кажуть: досить!

НАТОВП. Тааак!

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. Нікому не потрібен дозвіл, щоб бути поміченим. Ми просто зобов'язані примусити всіх, хто не дбає про нас, відчувати себе некомфортно.

НАТОВП. Таак!!!

ПАН ЧЕРЕПАХА. Слухайте, щось мені тут не комфортно.

КУЛЬКА. Ага, і мені.

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Веслуйте швидше, дівчата.

СОЛОМИНКА. Ні, почекайте. Я хочу послухати.

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. Наші вороги звинувачують нас у тому, що ми зайві в їхньому світі. Але, мішки з лайном, у мене для вас новина - цей світ більше не ваш!

НАТОВП. *Скандує.* Субсоломанте Морок! Субсоломанте Морок! Субсоломанте Морок!

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. Ви втратили його, коли рішили, що забагато комфорту не буває.

Вітаю - ваше одноразове, пластикове життя вас переросло!

НАТОВП. Таак!!!

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Слухайте, ми точно у Тихому океані?

СОЛОМИНКА. Можете не сумніватись...

ПАН ЧЕРЕПАХА. Давно я вдома не був.

КУЛЬКА. А що тут було раніше?

ПАН ЧЕРЕПАХА. Молюски, корали, рибки там всілякі кольорові.

Черепаху і героїв оточують два озброєні пірати.

ПЕРШИЙ ПІРАТ. Ну, привіт!

ДРУГИЙ ПІРАТ. А хто це тут заплив до нас?

ПАН ЧЕРЕПАХА. Хлопці! Вибачте. Ми тут просто повз пропливали.

ПЕРШИЙ ПІРАТ. Та все гаразд, мішок із кістками - розкажеш про це головному.

ПАН ЧЕРЕПАХА. Взагалі-то у мене практично зовнішній скелет.

12.

ЧЕРЕПАХА, КУЛЬКА, ОКСФОРД і СОЛОМИНКА стоять перед СУБСОЛОМАНТЕ.

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. Вибачте за клопіт, але це революція.

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Ми просто пропливали повз.

ПАН ЧЕРЕПАХА. Відпустіть нас і ми продовжимо шлях.

СУБСОЛОМАНТЕ і ПІРАТИ сміються.

СУБСОЛОМАНТЕ. Продовжите шлях? Куди, Черепахо? Всі шляхи ведуть у Велику сміттєву пляму! Тут або пристають до нас і стають нами, або помирають!

КУЛЬКА. Еее. Мені здається ті, що стають вами - все одно колись помирають; і ті, що не стають вами, а помирають, то після смерті все одно стають сміттевою плямою... Не звертайте уваги... Я заплуталась.

СУБСОЛОМАНТЕ і ПІРАТИ сміються.

ПЕРШИЙ ПІРАТ. Який смішний пuzир!

КУЛЬКА. Це все газ. Мабуть, ще не весь вивітрився.

ДРУГИЙ ПІРАТ. Обшукати їх?

СУБСОЛОМАНТЕ. Так, будьте ласкаві.

Перший і Другий пірати обшукують героїв. З Черепахи дістають купу різного мотлоху, як з Джима Керрі в "Масці".

ПАН ЧЕРЕПАХА. Обережніше, ой-ой, лоскотно, це не моє.

СУБСОЛОМАНТЕ. Я ще раз вибачаюсь. Пірат - це абсурдна професія, тому що він повинен чинити розбій і грабувати, щоб повернути належне.

У СОЛОМИНКИ знаходять мітку.

ПЕРШИЙ ПІРАТ. Здається, у нас тут, особа, запрошена на ініціацію піратів-новобранців.

ПАН ЧЕРАПЕХА. Соломинка?!

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Ти привела нас до піратів?!

КУЛЬКА. Соломинко!

СОЛОМИНКА. Що?! Що ви хочете почути? Так, я хотіла потрапити на посвяту! Я це заслужила.

КУЛЬКА. А як же божественне провидіння?

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Не переймайся, Кулько. Вона нас надурила.

З Черепахи від несподіванки випадають ножиці.

ПАН ЧЕРЕПАХА. У тебе весь час була піратська мітка?

ПРАВИЙ ОКСФОРД. У тебе весь час були ножиці???

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. Молодець, новобранко! Чудовий план! Одразу привела із собою органічного заручника! *До піратів*. Свобода схожа на світанок. Багато хто обирає в цей час поспати, але є ті, хто прокидаються ще вночі, щоб нічого не пропустити.

До піратів. Звільніть її! А заручника - в клітку.

Перший і Другий Пірат перерізають ножицями кайданки, звільняючи Соломинку, але Кулька і Оксфорд лишаються далі пристібнутими. ПАНА ЧЕРЕПАХУ ведуть геть.

СОЛОМАНТЕ МОРОК. Вітаю, новобранко! Чудовий початок кар'єри в нашому піратському таборі. Як тебе звати?

СОЛОМИНКА. У мене немає імені. Нащо імена одноразовим?

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. Прекрасно сказано! Так! І ми це виправимо. Стань на коліно.

Повертаються ПЕРШИЙ І ДРУГИЙ ПІРАТ.

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. Новобранко! Чи обіцяєш ти бути частиною братства Соломинських піратів, берегти його пластикові і штучні ідеї? Захищати і, якщо знадобиться, віддати за нього життя?

СОЛОМИНКА. Обіцяю.

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. Тоді іменем головнокомандувача, я - Субсолманте Морок, цим штучним мечем, зробленим із зубу виделки, посвячую тебе, безіменна, в Соломинські пірати. І так, щоб компенсувати роки несправедливого забуття, нарекаю довгим і прекрасним ім'ям моєї матері. Встань - Габріела, Гільєна, Мерседес дель Кармен.

СОЛОМИНКА. Ого! Мені подобається!

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. Тепер ви двоє. Чи хочете примкнути до нашого піратського братства?

КУЛЬКА. А що буде з Паном Черепахою?

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. З органічним? О, друзі, він дуже корисний. Це наша зброя, наше повідомлення світу. Вб'ємо його якимсь жалюгідним, збочено-болісним способом.

КУЛЬКА. *Шоковано.* Ні...

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. Можна нашпигувати пластиком, так, щоб не лишилось навіть своїх кишок.

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Ні...

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. Або можна вдягнути на шию хомут з упаковки чи рибальських сіток і змусити повільно помирати від задухи...

ПРАВИЙ ОКСФОРД. *До Соломинки.* І ти дозволиш цьому статись?

КУЛЬКА. Будь ласка, відпустіть його! Він нічого вам не зробив!

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. Смерть - це не боляче. На відміну від непомітності.

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Черепаха ні в чому не винен! Він нікого з вас не використовував!

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. Ми не народжені для того, щоб вбивати, а він - для того, щоб бути вбитими. Але нас мусять почути. А він - наше повідомлення. Смерть органічної істоти... Звісно, не одніє, а багатьох тисяч органічних істот змусить нас почути.

КУЛЬКА. Не робіть цього! Тільки не цей Черепаха, будь ласка.

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. А чим цей Черепаха кращий за інших?

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Він наш друг.

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. Кожен черепаха чийсь друг, а ще брат, чоловік, син... В умовах, що нам створили, я не можу дозволити собі таку розкіш, як милосердя.

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Це не справедливо!

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. Все наше існування в цьому світі - несправедливе. А той, хто називає органічного другом в моєму домі, мені не друг. Посадіть їх до баку - хай подумують на чиєму вони боці.

ПЕРШИЙ І ДРУГИЙ ПІРАТ Забирають КУЛЬКУ І ПРАВИЙ ОКСФОРД.

КУЛЬКА. Знову до баку? Нііі. Соломинко! Зроби щось!

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Не витрачай на неї сили, Кулько! Ми дурні, що їй довірились. Сказано - небезпечна! Таку не переробиш!

13.

Ніч. Бак, в якому сидять Кулька і Правий Оксфорд. З'являється Соломинка.

КУЛЬКА. Соломинко! Ти прийшла!

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Чи ми маємо тепер називати тебе Габріела, Гільєна, Мерседес дель Кармен?

СОЛОМИНКА. Тссс! Нічого, що я прийшла вас витягти? І, так, я заслужила на це ім'я.

Відмикає кришку баку, перерізає кайданки.

ПРАВИЙ ОКСФОРД. А на що заслужив Черепаха?

СОЛОМИНКА. Я не маю правильної відповіді на це питання. Він органічний, і Субсолломанте каже, що заслужив на смерть.

ПРАВИЙ ОКСФОРД. А ти тепер віриш усьому, що каже твій Субсолломанте?

СОЛОМИНКА. Уяви собі, - Так! Бо його слова потрапляють мені в саме серце. В самісіньке пластикове сердечко маленької соломинки! Ніхто ніколи мене не розумів!

ПРАВИЙ ОКСФОРД. І ти думаєш, що цей говна командувач розуміє?

СОЛОМИНКА. Так!!! Це те, що я шукала все життя. Він ніби говорить те, що я думаю. Моїми думками, тільки значно краще, красивіше, розумніше!

КУЛЬКА. Але ж Черепаха наш друг! Твій друг!

СОЛОМИНКА. Напевно, це була омана. Не може бути у нас із ними дружби.

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Це із тобою не може бути дружби. Ти - зухвала, огидна, небезпечна пластикова соломинка!

КУЛЬКА. Тихіше. Здається, я щось чую.

СОЛОМИНКА. А ти - невдячний, нарцистичний, білаподошвочка - лапоть...

КУЛЬКА. Тихіше.

СОЛОМИНКА. ... який не вміє бути вдячним!

ПРАВИЙ ОКСФОРД. А ти - тупа, пуста солома, що не вміє думати власною головою!

СОЛОМИНКА. А ти, а ти...

КУЛЬКА. Тікаєм, нехайно!

Кулька хапає Правий Оксфорд за руку і вони тікають. З'являються Перший і Другий Пірати.

СОЛОМИНКА. *Захоплена, не помічаючи піратів ... зарозумілий, шкіряний йолоп, який не знає, що таке справжня дружба!*

ПЕРШИЙ ПІРАТ. Так, так, нічого не хочеш пояснити?

14.

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК, Два Пірати, Соломинка і Черепаха, якої ми не бачимо, бо вона сидить у панцирі.

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. Габріела, Гільєна, Мерседес дель Кармен? Ти мене розчаровуєш, дівчинко!

СОЛОМИНКА. Мені шкода.

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. Ти випустила двох заручників? Як це пояснити?

СОЛОМИНКА. Тимчасове божевілля. Вважайте, що я порвала зі своїм минулим.

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. Я тобі вірю.

ДРУГИЙ ПІРАТ. А я ні.

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. Ось. Бачиш. Як ми можемо бути впевнені у твоїй безапеляційній відданості нашій справі?

СОЛОМИНКА. Повірте, я віддана повністю і більше не маю жодних сумнівів.

ПЕРШИЙ ПІРАТ. Мусимо її випробувати.

ДРУГИЙ ПІРАТ. Тааак!

ПЕРШИЙ ПІРАТ. Нехай вона уб'є старого Черпаху!

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. Чудова думка!

СОЛОМИНКА. Ні...

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. Не бійся - це не страшно. Саме вбивство не важливе. Важливо те, що воно символізує! Убий! І ти звільнишся від зайвих вагань. Убий! І ти сама станеш зброєю. Сильною, рішучою, холодною. Іди і убий! І ніхто, ніщо, ніколи більше не зможе завдати тобі болю.

СОЛОМИНКА. Я не хочу відчувати біль.

СУБСОЛОМАНТЕ МОРОК. Так. Іди, дівчинко, іди.

Соломинка заходить до панциря Пана Черепахи.

15.

В середині панциря Пана Черепахи. Мила кімнатка зі старими кріслами, книжками і чайним столиком.

ПАН ЧЕРЕПАХА. А, привіт, Соломинко. Даруй за безлад. Давно у мене не було гостей.

СОЛОМИНКА. Ви знаєте, чому я тут?

ПАН ЧЕРЕПАХА. Так, звісно. Хотів би полегшити тобі задачу, але не впевнений, що зможу.

СОЛОМИНКА. *Зі слізьми кидається до Пана Черепахи.* Пробачте, пробачте мені! Я не знаю, що робити! Я не знаю, як правильно вчинити. Я, я... заплуталась.

ПАН ЧЕРЕПАХА. *Гладить Соломинку по голові.* Ну-ну, ти чого? Заспокойся. Життя складне. Воно не ділиться на чорне і біле. Ці пірати, вони стоять за добру справу і мають рацію. Ба, ні, навіть, повне моральне право вбити мене, щоб донести світу свою думку. Вони хочуть бути почутими. Я розумію, я все розумію. І ти хочеш того самого, щоб тебе зрозуміли...

СОЛОМИНКА. Я не хочу відчувати біль.

ПАН ЧЕРЕПАХА. Я розумію. Ніхто не хоче.

Соломинка різко накидає петлю на шию Пану Черепасі і душить його.

СОЛОМИНКА. Пробачте мені, будь ласка, пробачте мені! Я не хочу. Я не хочу вбивати. Пробачте. Але, здається, вибору не має. Я мушу! Мушу! Щоб ми відстрілялись! Щоб ми відбили свою крихту уваги. Здається, ми всі поставлені в умови виживання - хто кого. Хто кого? Хто кого? Хто кого?

ПАН ЧЕРЕПАХА. *Хрипло.* Взагалі - то я не договорив.

Соломинка здивовано послаблює тиск.

ПАН ЧЕРЕПАХА. Ти все-одно маєш вибір. Вчини так, як тобі здається правильним. Обери те, що принесе мир і спокій, що зробить тебе в більшій мірі тобою.

СОЛОМИНКА. Черепахо, нє, ну ти сказився? Що зробить мене в більшій мірі пластиковою соломинкою?

ПАН ЧЕРЕПАХА. Яка різниця, з чого ти зроблена - головне який вибір ти робиш!

Пауза

СОЛОМИНКА. Точно! Я не хочу вбивати! І це мій вибір!

ПАН ЧЕРЕПАХА. Ну, як скажеш...

СОЛОМИНКА. Що ж тепер робити?

ПАН ЧЕРЕПАХА. Переходимо в режим підводного човна?

СОЛОМИНКА. А так можна було?

ПАН ЧЕРЕПАХА. Задраїти люки!

СОЛОМИНКА. Єсть задраїти люки!

ПАН ЧЕРЕПАХА. Віддати швартові!

СОЛОМИНКА. Єсть віддати швартові!

ПАН ЧЕРЕПАХА. Курс?

СОЛОМИНКА. Нафіг з цієї діри!

Швидко пливуть, як підводний човен.

СОЛОМИНКА. Ю-хууу! Бувайте, лузери!

Стук зверху у панцирь... Пауза... Стук повторюється.

ПАН ЧЕРЕПАХА. Хто там?

ГОЛОС. Це ми - Кулька і Правий Оксфорд.

ПАН ЧЕРЕПАХА. А це точно ви?

СОЛОМИНКА. Ану, йолопи, назвіться по-нормальному.

ГОЛОС ПРАВОГО ОКСФОРДА. Добре. Це ми - Пузир і Лапоть.

СОЛОМИНКА. О, тепер впізнаю.

Запускає КУЛЬКУ І ПРАВИЙ ОКСФОРД. Пан Черепаха тим часом починає слабшати і засинати в кріслі.

КУЛЬКА. Соломинко! Пан Черепаха!

ПАН ЧЕРЕПАХА. Так-так. Радий вас бачити, друзі.

ПРАВИЙ ОКСФОРД. *До Соломинки.* А як же твій говна командувач?

СОЛОМИНКА. Виявилось, що ми із різного тіста.

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Я радий, хоч це і не відмінняє того факту, що ти - зухвала і зарозуміла пройда.

СОЛОМИНКА. Але ж зізнайся, - тобі це подобається?

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Ну, не без цього.

Правий Оксфорд обіймає Соломинку і Кульку.

КУЛЬКА. *Помічає, що Пан Черепаха непритомний.* Пан Черепаха, що з Вами?

ПАН ЧЕРЕПАХА. Все добре, діти. Не звертайте уваги. Просто стомився. Мені все-таки, сто двадцять років.

СОЛОМИНКА. Пане Черепахо, Вам якось допомогти?

ПАН ЧЕРЕПАХА. Ні-ні, все гаразд. Можна вийти сухим із води, але не можна вийти живим із Великої смітцевої плями.

ПРАВИЙ ОКСФОРД. Нііі.

ПАН ЧЕРЕПАХА. Все гаразд. Я і так прожив більше, ніж можливо в сьогоднішньому світі. Але це хороша смерть. Про таку можна лише мріяти. Дякую, вам. Я відчуваю спокій... і мир. А ще відчуваю, що даремно жив життя і жував водорості біля берегів обох Америк. Все чудово. І світ може не згаснути для інших черепах. Сподіваюсь, хтось про це подбає.

Пан Черепаха помирає. Герої стоять поруч.

17. ЗТМ. З'являється вчений.

ВЧЕНИЙ. Я хотів би сказати, що це дитяча казка, і Пан Черепаха знову обманув смерть... Але це буде неправдаю. Черепахи помирають... і не лише вони. Гинуть кити, дельфіни, морські коники. Це дійсно відбувається. Пробачте, що доводиться вам про це говорити.

Іде.

16.

СОЛОМИНКА. Е-гей, срачки-помідорки! А гляньте-но, що у мене є. Лист від Лаптя:

“Привіт, Соломинко. Дякую, що ти така”...

Що? Е-е-е-е. Так, всі, кому тут не має десяти, затуліть вуха. І ти, в п'ятому ряді - я тебе бачу. Міцно затуляй.

“Дякую, що ти така: жаклива, навіжена, уперта... скабка в дупі”.

Все, можете відкривати.

А, ні, почекайте. Хоча, робіть, як хочете.

“Я повернувся на Секонд Хенд. Лівий був там же на місці. Чекав на мене. Нас забрав молодий бідний студент. Так, носки у нього були синтетичні, але недовго. Завдяки нам він влаштувався на хорошу роботу. І справи пішли вгору. Ми троє - хороша команда. Розробляємо нові засоби переробки вторсировини.

Нещодавно дали нове життя нашій Кульці. Скоро знайдемо управу і на таку непереробну упертюху, як ти.

Твій друг, Правий Оксфорд”

Чули, срачки? Мій друг!

Кінець

вересень 2019